

**[Stensballe.]**

Minister, at i saa Henseende har jeg det meget godt. End ikke den Handling, jeg foretog, dengang da jeg maatte gennemføre en Tvangslov for at standse en tendentiøs og uansvarlig Agitation, som førtes i den højtærede Ministers Valgkreds, og som var lige ved at sætte et Pengeinstitut, der ellers var sikkert, i Fare — end ikke den Handling fortryder jeg, tværtimod.

**Fritze Teisen:** Til det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen), der sagde, at man i Københavns Kommune ikke havde kunnet komme med Forslag om Boliger, der var saa daarlige, at vi fra vor Side vilde stemme for dem, maa jeg sige, at man aldrig er kommet med Forslag om Byggeri af ganske almindelig Art, ganske almindelige 2 Værelsers Lejligheder uden for mange moderne Bekvemmeligheder. Var man kommet med Forslag om saadanne Boliger, havde man, som vi saa ofte har sagt, faaet vor Støtte dertil.

Jeg beklager for det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds's egen Skyld, at hun fastholder den Formodning, hun fremsatte for lidt siden. Det kan jo kun ske, fordi det ærede Medlem dømmer ud fra, hvad der kunde finde Sted inden for hendes eget Parti.

Den højtærede Indenrigsminister paa-  
staar, at jeg siger det ene det ene Øjeblik og noget andet det næste. Det er ikke rigtigt. Ved Sagens første Behandling rettede jeg en indtrængende Opfordring til Grundejerne om ikke at gaa til upaakrævede Lejeforhøjelser eller, om jeg saa maa sige, misbruge den Ret, der nu gives dem. Nu siger den højtærede Minister, at jeg bagefter har sagt, at Grundejerne ikke kan misbruge denne Ret, fordi der er Boliger nok. Men jeg har ikke sagt, at de ikke kan misbruge, jeg har sagt, at de i deres egen berettigede Interesse næppe vil misbruge den, fordi der er Boliger nok. Sammenhængen er ganske klar: da der er Boliger nok, vil Grundejerne ikke kunne komme til at misbruge denne Ret i nogen videre Udstrækning. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Saa er Henstillingen jo overflødig). Man kan sige, at den er overflødig, men der kunde være den enkelte Grundejer, som vilde gøre det alligevel, og det er ham, min Henstilling gælder.

Hvis man overhovedet skulde til at hænge sig i Ord paa den Maade, som den højtærede Minister synes at ville gøre det, tror jeg, vi kunde fortsætte Diskussionen fra nu til Aften med at dissekere den højt-

ærede Ministers Slutningsbemærkninger, de Slutninger, han drog til sidst. Jeg har endnu ikke fra den højtærede Minister faaet Svar paa, hvorpaa han støtter dette, at Ejendomsskyldværdien for de københavnske Ejendomme vil stige med 200 Mill. Kr. Jeg spurgte, om den højtærede Minister støttede dette paa de Ejendomsskyldvurderinger, der har fundet Sted i Provinsen, efter at Restriktionerne der er bortfaldet. Jeg fik ikke noget Svar paa mit Spørgsmaal; jeg retter det derfor igen, fordi jeg synes, det er af overordentlig Betydning at faa rammet en Pæl gennem denne Udtalelse af den højtærede Minister, som jo ikke blev fremsat som en Formodning eller en Antagelse, men som en fast og given Konsekvens af, hvad der her vil ske.

Den højtærede Minister slaar sig for Brystet og siger: Naar jeg føler, der gøres Uret over for en eller anden, saa siger jeg det med rene Ord. Det er netop det, vi gør her. Vi mener, at saaledes som alt ligger i Øjeblikket, gøres der Uret over for en enkelt Stand, og derfor har vi tilladt os at stille Forslag om, at Loven bortfalder nu, og tilladt os at bruge den parlamentariske Ret, som er tillagt os, og som den højtærede Indenrigsminister ikke har nogen som helst Berettigelse til at forlange sat ud af Kraft. Saa længe Rigsdagen har to Ting, saa længe har hvert Ting ogsaa sin selvstændige Myndighed og vil fortsat bruge den. Jeg er ganske overbevist om, at hvis Socialdemokraterne og de Radikale havde Flertal her i Tinget og de andre Partier i det andet Ting, vilde Socialdemokratiet og de Radikale i denne Sal ogsaa benytte den Myndighed, de havde i Kraft af Forfatningen, og stemme imod det, som var imod deres Overbevisning. Det er det, vi gør her.

**Simonsen:** Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (H. Chr. Petersen) fremdrog Forholdene i Odense og udtalte, at da det konservative Byraad der gik til Ophævelse af Huslejelovgivningen, skete der ingenting. Jeg ved vel, at der ikke skete noget i Retning af Revolution, men at der ingenting skete, kan jeg ikke skrive under paa, thi efter at denne Ophævelse var sket, meldtes der fra Odense om Huslejeforhøjelser, som man aldrig noget andet Sted i Landet havde hørt Mage til. Jeg tror endda, det gik saa vidt, at der faldt to Domme, hvor Husejere blev dømt efter de saakaldte Aagerparagraffer, og det skal der sandelig meget til. Jeg kan